

je ta dan srečal, kaj bi mu neki Pozor ali Pazi za-
brusil v smrček?

»Ti mrcina neumna! Nikoli ne bo nič iz tebe!
Ali nisi znal vsaj mene poklicati! Sram te je lahko!«
Dobro, da sta oba molčala, zajček in Dači.

A. P. Grigorjev:

Smrt v snegu.

Lovec hodi v ljuti zimi
skozi beli gaj,
s puško-risanko na rami,
v srcu čvrst pogum.

Pa ga sreča kosmatinec
sredi gaja... hój!
Strel čez gore in doline —
krik in hrup in boj!

Skozi gaj zajoka burja
v žalostno slovó,
a nad poljem vran zakraka
v tužni zimski dan:

„Kdo li pal je — kdo zaspal je?
Eden ali dva?
Padli bomo vsi zapored:
človek in žival.“

